

त्रयोदशःपाठः -13

वृक्षारोपणस्य महत्वम्

अधुना विज्ञानस्य युगः अस्ति । द्विचक्रचतुश्चक्रादि वाहनानि, अनेकाः यन्त्रशालाः प्रयोगशालाः च विषमिव धूमादिकं उद्धमन्ति। अनेन अस्माकं वातावरणं नितान्तं दूषितं भवति । एतेन अस्माकं भूमण्डलस्य हानिः भवति ।

एतस्मिन् विषये अवसरे वृक्षाः एव अस्माकं शरणं भवन्ति । वृक्षाः अस्मभ्यं प्राणवायुं यच्छन्ति । अनादिकालात् आरभ्य मानवजीवने वृक्षाणां महत्वं वर्णितं वर्तते । अस्माकं ग्रन्थेषु वृक्षारोपण - महोत्सवानां वर्णनं कृतं अस्ति ।

वृक्षाः न केवलं प्राणवायुं , अपि च पत्रं, शाकं, फलानि अन्यानि गृहोपयोगीनि वस्तूनि, काष्ठानि च यच्छन्ति। अस्माकं राजकीयनेतारः तत्र तत्र वृक्षाणां आरोपणाय तस्य पालनाय च प्रयत्नं कुर्वन्ति। अतः वृक्षाणां सदुपयोगं ज्ञात्वा अस्माभिः अपि यावच्छक्यं तेषां आरोपणं कर्तव्यम् । ते वृक्षाः ससुखं परित्यज्य परोपकारमेव कुर्वन्ति। अत एवोक्तम् -

छायामन्यस्य कुर्वन्ति तिष्ठन्ति स्वयमातपे ।

फलान्यपि परार्थाय वृक्षाः सत्पुरुषा इव ॥

I. Meaning:

१. प्राणवायुः २. ग्रन्थः ३. महोत्सवः ४. प्रतिदिनम् ५. नेतारः

चतुर्दशः पाठः- 14

क्रियापदानि

लृट् - भविष्यत्कालः

(कृ)

	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	करिष्यति	करिष्यतः	करिष्यन्ति
मध्यमपुरुषः	करिष्यसि	करिष्यथः	करिष्यथ
उत्तमपुरुषः	करिष्यामि	करिष्यावः	करिष्यामः

(अस्)

	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति
मध्यमपुरुषः	भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ
उत्तमपुरुषः	भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः

(पा)

	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	पास्यति	पास्यतः	पास्यन्ति